

Muzikanty prostě nelze jen tak vlastnit

JOSEF VACHUDA

Tachov - Do Tachova zamířila v sobotu další hvězdná sestava, tentokrát na Country Piknik dorazila legenda folkové scény, zpěvačka a kytaristka Pavlína Jišová. Nepřijela sama a Tachováci měli příležitost ji vyslechnout spolu s její kapelou CS Bandem. I ten je složen z hvězdných jmen, ze kterých se až točí hlava. Pavel Malina - excelentní kytarista a bývalý člen Druhé Trávy, Pavel Plánka - bicí, skvělý hráč na dobro Peter Szabados a konečně baskytarista Juraj Figura. Po vystoupení si na nás udělala Pavlína Jišová čas a tak jsme si povídali o věcech minulých, současných i budoucích.

Jak je to s vaším CS Bandem, jde o kapelu putovní, nebo je její sestava ustálená a nemění se?

Jde o stálou sestavu, muzikanti se nemění. Jen občas vystupujeme poněkud okleštěně. Náklady na dopravu jsou vzhledem k našim bydlištím vyšší a tak někteří pořadatelé nemají finanční prostředky k zaplacení celé kapely. Někteří členové jsou zaměstnáni i jinak. Například Pavel Malina má v Písku obchod s hudebními nástroji a Peter Szabados má na Slovensku hudební studio. Navíc, každý z kapely hraje ještě příležitostně i v jiných sestavách. Muzikanta nelze jen tak vlastnit. Řeči jako - budeš hrát pouze se mnou, nefungují a ani fungovat nemohou. Takže občas se sejdeme třeba jen s Pavlem Malinou, někdy hrajeme třeba bez Pavla Plánky. Ale jinak, pokud to jen trochu jde, hrajeme ve stejné, nezměněné sestavě.

To s sebou určitě nese problém se zkouškami, jak vlastně zkoušíte?

Máte pravdu, problém se zkoušením tu opravdu trochu je. Naštěstí kluci ty písničky znají z desek a tak si většinu práce udělají doma. Nám pak stačí se sezpívat a připravit vokály. Zatím těch zpěvů tolik nemáme. Kdysi jsem se bavila s Robertem Křestánem, kterého se jsem se ptala, proč tady a tady nejsou nějaké vokály, že by se tam hodily. On mi na to odpověděl, že stačí, když to tam zazpívá sám. Prostě to neřeší. Já bych samozřejmě chtěla vícehlasu u nás víc, ale zatím musím být spokojená s tím jak to je. Prostě není na zkoušení tolik prostoru.

Jak je to s ostatními formacemi, ve kterých jsme vás mohli slyšet, co Nezmaři a co Pavel Žalman?

V těchto sestavách jsem měla v době mého působení jistě dostatek místa pro seberealizaci jako řadový člen. U Nezmarů jsem byla prostě Nezmaři a u Žalmana jsem fungovala jako a spol. Mohla jsem také točit své sólové desky vedle kapelových projektů. Během let se mi sešlo tolik písniček, že se k Nezmarům už prostě nevešly. A také jsem byla v kapele téměř dvanáct let. Věděla jsem, že mi bude čtyřicet a že když neodejdu, už nebudu mít sílu zkusit jaké to je být sama za sebe. Myslím, že můj odchod od Nezmarů, který se uskutečnil před třemi roky, prospěl oběma stranám.

Spousta lidí by chtěla zkusit jiné povolání, než je to, které momentálně vykonávají, ale většinou to nezkusí jen ze strachu, strachu z budoucnosti, strachu z případné nejistoty. Jedinou jistotu, kterou máte, je ale to, že nic není jisté a vše se neustále mění. Musíte být spokojen především sám ze sebou, rozhodnout se k tomu. Nebudu šťastný až budu mít to či ono, až udělám to a nebo něco jiného, podle mě to štěstí přichází zevnitř, z té cesty, že někam směřujete a něco nového neustále zkoušíte a tvoříte. To je živá voda. A když přijde zastavení a klid je to jen proto, že se chcete znovu nadýchnout pro něco příštího.

Proto jsem asi odešla od Nezmarů. Zdálo se mi, že se tam už nic nového nemůže stát. Mým odchodem se tam dějí nové a krásné záležitosti. Nebojme se změn!

Dnes mohu hrát v kapele na nástroj, který mě baví, a to je kytara. Vystudovala jsem sice pedagogickou fakultu obor český jazyk - hudební výchova s houslemi, ale ty mě moc nešly. Nebavilo mě na ně cvičit, taky asi proto, že hrát na housle a zpívat současně jde mnohem hůř. Většinou hrajeme písničky, které napíšu. To samo o sobě je pro mě povznášející a dostatečně uspokojujivé. Už se schovávám jen za jméno Pavlína Jíšová. Se Žalmanem, který se teď přestěhoval zpátky do Českých Budějovic si občas zahraju v klubu Solnice. Přidává se k nám také Tonda Hlaváč a tak muzika zavoní tím starým Žalman a spol. Abychom nedělali fanouškům současného stěžejního Žalmanova a spolu. neplechu, vystupujeme jednoduše pod jmény Pavel Lohonka Žalman, Antonín Hlaváč a Pavlína Jíšová.

Vaše, alespoň podle posluchačů, nejlepší deska byla ta s Druhou Trávou. Rýsuje se v budoucnu nějaká další spolupráce?

Tenkrát to celé vzniklo tak, že jsem oslovila Pavla Malinu, který hrál v té době v Druhé Trávě. Slovo dalo slovo a nakonec mi Robert Křestian zapůjčil celou Druhou Trávu. Já osobně si myslím, že na té desce to nejsem tak úplně já. Mám tam pokaždé trochu jiný hlas, možná právě proto byla ta deska pro posluchače zajímavá. Především ale proto, že to album Druhá tráva natočila. V té sestavě, která už v současnou Druhou trávu nepředstavuje.

A co další deska CS Bandu, ta poslední s názvem V proutěném křesle vyšla už před dvěma lety, kdy se dočkáme?

Za rok to bude už neuvěřitelných pětadvacet let, kdy se pohybuji na českých a slovenských pódiiích. Proto mi vydavatel navrhl, že uděláme výběr. Takže půjde o jakési Best Of Pavlíny Jíšové. Pak teprve přijde na řadu regulérní deska. Samozřejmě s CS Bandem.

V jakém složení přijedete na letošní Zahradu? Budete komplet?

Tak to zatím bohužel nejsem schopná říct. Určitě nepřijedu sama, kolik se nás ale na Zahradě sejde, zatím není jasné. Je vůbec potěšující, že nakonec na festivalu zazpívám. To se po odchodu od Nezmarů stane letos po třech letech poprvé. Kolik nás nakonec na festival Zahrada přijede se uvidí. Ostatně, přijedte se podívat. Kdy? Sledujte mé stránky www.jisova.cz a v nich rubriku koncerty. Budu se na Vás těšit a do té doby se mějte moc hezky a šťastně.

Vyšlo: 17.5.2005, Tachovský deník, napsal Josef Vachuda